

[Holstein.]

Udvalg eller af Finansudvalget, i Betragtning af, at der har været Samraad med den højtærede Trafikminister om Generaldirektør Mondrups, om jeg saa maa sige, lidt rigelige Repræsentationsudgifter eller formentlig rigelige Repræsentationsudgifter. Det har der været Samraad om, og man har talt vidt og bredt her i Tinget om, hvor graverende det var. Jeg kan ikke se rettere end, at det er Bagateller i Sammenligning med det, der her er Tale om.

Og end mere opsigtvækkende synes det mig, at Rigsdagens Organer ikke har æsket nærmere Forklaring om dette, i Betragtning af, at der er indledet retslig Undersøgelse mod den Embedsmand i Marineministeriet, nemlig Baron Schaffalitzky, der havde Regnskabsvæsenet under sig, og om hvem det, efter hvad jeg har bragt i Erfaring, kan siges, at han sjældent foretog sig noget af Betydning uden i Samraad med Marineministeriets Direktør.

Det drejer sig her om Uregelmæssigheder, Overskridelser, daarlig Forvaltning, skødesløs Administration, til 4,1 Mill. Kr. Er det muligt, at et saadan Beløb kan gives ud ulovmæssigt af den paagældende Kontorchef, Baron Schaffalitzky, uden at Direktøren i Marineministeriet ved noget derom eller har noget Ansvar for, at det sker, eller noget Ansvar for, at han er uvidende derom? Er det muligt? Jeg mener nej, og jeg mener absolut nej efter de Instrukser, som man omtalte for et Par Aar siden, da vi behandlede, jeg vil ikke sige lignende Forhold, for der var Tale om Bedrageri, i et andet Ministerium, Handelsministeriet, men regnskabsmæssigt Forhold af tilsvarende Karakter.

Da blev det fremhævet, at efter de Instrukser, der var givet den paagældende Departementschef, havde han afgjort et Ansvar for, at de regnskabsmæssige Misligheder, der havde fundet Sted, havde kunnet finde Sted: manglende Agtpaagivenhed, grov Forsømmelse fra hans Side, og det resulterede, som bekendt, i den berømte eller berygtede offentlige Reprimande. Nu vil jeg gerne spørge den højtærede Forsvarsminister og den højtærede Statsminister, om de anser det for usandsynligt, at der overfor Marineministeriets Direktør er Grundlag for i det mindste en offentlig Reprimande, om ikke for mere. Det vil jeg gerne bede de højtærede Ministre oplyse og samtidig oplyse, hvad den højtærede Finansminister mener om dette Beløb paa 4,1 Mill. Kr., hvad han mener det finansielt

er værd, og hvorledes det i Realiteten bør posteres.

Det kunde næsten se ud, som om man for dette Ministeriums Vedkommende helt vilde forbigaa Direktøren og Direktørens Ansvar og indskrænke sig til at gøre Ansvar gældende overfor den paagældende Regnskabskontorchef, Baron Schaffalitzky. Det skulde vel ikke være, fordi den højtærede Regering — saaledes som den før har vist, at den har haft Brug for højtstaaende Embedsmænd — har Brug for Direktøren, Admiral Rechnitzer, til sine politiske Formaal, og at den derfor nødig vil have ham impliceret i denne Sag sammen med Kontorchefen? Det skulde vel ikke være Grunden? Men hvorfor er ellers Marineministeriets Direktørs Forhold i denne Forbindelse ikke blevet undersøgt af Undersøgelsesmyndighederne sammen med Kontorchefens Forhold?

Jeg synes ikke, at den højtærede Statsminister i og for sig, hvis han har saadanne politiske Formaal, behøvede at være saa ømtaalelig, for selv om det skulde resultere i, at han i bedste Fald for Skams Skyld daarligt kunde undlade at tildele den paagældende Direktør en offentlig Reprimande, behøver det jo ikke at gøre noget; det er jo saa lidt, den højtærede Statsminister kan jo blot indstille ham til Kommandør af Dannebrog af 1ste Grad, saa er han jo efter folkelig ministeriel Opfattelse rehabiliteret.

Det maa jeg da i hvert Fald antage, for naar jeg ser, at den højtærede Statsminister mener, at en tidligere højtstaaende Embedsmand og senere Bankdirektør, der ved Højesteret er dømt til Straf for bevidst usandfærdig offentlig Regnskabsafleggelse i Landets største Bank, kan rehabiliteres, vinde moralsk og personlig Autoritet og Respekt ved, at den højtærede Statsminister udnævner ham til Kommandør af Dannebrog af 1ste Grad udenom sin Ressort-Minister, ja under Ressort-Ministers skarpeste Protester, og uden at have forhandlet Sagen i et Ministermøde — et saa opsigtvækkende Skridt —, saa er der vel ikke noget til Hinder for, at den højtærede Statsminister hurtigt og let vilde kunne rehabilitere Marineministeriets Direktør, hvis der ogsaa skulde hænde ham noget menneskeligt eller være hændt ham noget aabenbart efterhaanden i højtstaaende Embedsmandskredse i Centraladministrationen saare menneskeligt.

Jeg maa sige som den ærede Ordfører for Venstre, at det synes mig, at det havde